

PŘEDSTAVY

Nejprve máme jistotu, že svět je takový, jak ho vnímáme. Existuje jen to, co je vidět, slyšet, na co se dá sáhnout, co se dá ochutnat, co nějak voní. Co je dokázáno.

"Je to tak, já to prostě tak vidím."

Mnozí u této představy světa zůstanou celý život (a mají o starost méně).

Je dobré mít představy? Je a není. Jak kdy, jak které.

Třeba představa víly krásných tvarů v mysli sochaře, následně vybalené z bloku mramoru nebo špalku jasanového kmenu. Dobrá představa, leč nebývá to tak časté.

Nebo představa kolečka a následně trakaře. Užitečná představa, dříve jednou naplněná skutkem, dnes už jen symbol něčeho jiného.

Nebo představa, jak má vypadat fotografie stromu nebo potoka. Máme představu a podle ní hodnotíme fotografii jiného autora, zda je dobrá nebo není - "takto si to nepředstavuji", "kdyby to bylo takto, bylo by to lepší". Nedobrá představa, vede k ochuzení jejího majitele.

Nebo představa vlastností partnera, jakého hledáme. A když ho najdeme, tak vždy té představě neodpovídá, ale my ho postupně přetváříme a formujeme podle té původní představy. Nedobrá představa a nebývá výjimečná. Kam vede netřeba říkat. Netřeba?

Představa o nás samých, jací jsme. Takovou představu má skoro každý. Tak i tak.

Představa, kterou jsme si vytvořili o někom a pomocí níž ho vnímám. A mnohdy je pro nás snazší vysvětlit si jeho jednání s pomocí vytvořené představy, než si onu představu opravovat.

A s tím souvisí i představa, jak nás vnímají druzí. Jakou mají o nás představu. Taková představa o představě, představa na druhou.

A je zajímavé, že o jedné bytosti má deset jiných bytostí deset různých představ. Proč se tak liší? Čím to je? Kdo nebo co za vytvářenými představami stojí? Inu, naše ego. Tak je to...

Nelze nemít představu, pevný bod, říkáme. Neumíme to, většinou. Představa nám dává jistotu, že to je tak a tak, že to vím a že se tím nemusím již zabývat. Mám klid. A to ego potřebuje. Potřebuje mít jistotu a klid, aby mělo čas na jiné činnosti, podle svých představ.

* * *

Někdy trvá dlouho, než toto pochopíme. Než poprvé odhalíme, že vše jsou jen naše představy, schémata. **Prvotní** uvědomění si našich **představ** je tuze důležité.

Následně je důležité pochopit, že s představou mohu **pracovat**. Vyměnit nevyhovující (s níž již nesouzníme) za lepší (vhodnější). Korigovat, měnit. Nevnímat svět podle svých představ, ale vnímat svět co nejčistěji a korigovat své představy.

A nakonec je důležité poznat, že představy lze postupně **odkládat**. Mít jich méně a méně.

Lze dokonce i představy **nemít**. Jde to. Ale je to většinou nepředstavitelné...
Nepředstavitelně krásné.

Nepředstavitelně krásné!